GAZETA LWOWSKA.

W Sobotę Nro. 172. 26. Października 1816.

Wiadomości kraiowe.

Ze Lwowa. — C. K. Rząd kraiowy Galicyyski wydał następuiące pisma okólne:

I. N. Pan raczył rozkazać, ażeby w Królestwach Galicyi i Lodomeryi, wyiąwszy Bukowinę, począwszy od dnia 1. Listopada 1816 następuiące odmiany w Patencie o podatku od mięsa koszernego z dnia 13. Września 1810 nastąpiły.

Co do §. 1.

Pachciarz dochodu zostaie upoważniony

a) od każdego galicyyskiego funta koszernego mięsa wołowego, cielęcego, owczego, iagnięcego, baraniego czyli skopowego, albo koziego, a

b) w tych mieyscach, gdzie tylne ćwierci zabitego bydlęcia oczyszczonemi, i Żydowstwu na użycie sprzedanemi bydź mogą, także i od tych, iak od przednich ćwierci podług wagi od funta galicyyskiego, podatku koszernego po 3 Kraycary w monecie konwencyyney, albo ieżeli należąca się ilość pięć Reńskich wynosi, w Notach Austryackiego Banku narodowego, pobierać. Przytem są rzeźnicy obowiązani, mięso koszerne w sztukach hurtem Urzędnikowi lub pachciarzowi przeważyć, i podatek od tegoż onemu podług pzzepisu zapłacić.

Co do §. 5.

Równie podlega także ptastwo podatkowi, który w monecie konwencyyney, a stosownie do ilości w notach Austryackiego Banku narodowego, podług następuiących rubryk opłacać należy: a) Od gołębia do zabicia przyniesioneg, i od młodego kurczęcia, ieżeli od gołębia nie iest większem, po 2 2/4 kraycarów. b) Od koguta, kury, kapłona, albo kaczki po 7 kraycarów. c) Od gęsi 17 kraycarów. d) Od indyka 24 kraycarów.

Za to zaś pachciarz nie ma prawa, ptastwa ważyć, i podatku podług wagi pobierać. Dalsze przepisy Patentu z dnia 13. Września 1810 zostaią w swiey zupełney dzielności, ieżeli niniejszemi rozporządzeniami nie zostały odmienione.

We Lwowie dnia 16. Października 1816.

(*Tu podpisy.*)

II. Ażeby Żydowstwu Galicyyskiemu ułatwić opłatę podatku świeczkowego, która teraz według oznaczeń Patentu z dnia 1. Czerwca 1816, w monecie konwencyyney, a przy wypłatach 5 Zł. Reń. lub więcey wynoszących, w Notach Austryackiego Banku narodowego składaną bydź musi, raczył N. Pan nayłaskawiey rozporządzić, ażeby od dnia 1. Listopada 1816 zacząwszy, następuiące odmiany Patentu o opłacie podatku poświetnego z dnia 13. Września 1810 w działalność weszły:

Do §fu 1go.

Rubryka pierwsza.

a) Od każdego gnota świecy łoiowey lub lampy, bez różnicy oneyże wielkości, gatunku albo wartości, która w dniu szabaszowym lub w innym iakowym dniu świątecznym w pomieszkaniu rodziny żydowskiey zapala się, zostaie wprawdzie należytość 5ciu kraycarów ustanowiona. Jednakże od tego

b) wyłączaią się dwie świece prawem przepisane. Od tych powinna należytość po 5 kraycarów od każdey, albo 10 kraycarow od obydwóch razem, tylko ieden raz w tygodniu, a mianowicie tylko za dnie szabaszowe, i za owe dnie świąteczne, które wraz z dniem szabaszowym przypadaią, opłacaną bydź. W innych dniach świątecznych prawem przepisana liczba świec iest wolna, tak, iż owe żydowskie głowy rodzinne, które po trzy, albo więcey świec zapalaią, podczas takowych świąt, tylko te świece opłacać powinny, które przenoszą liczbę przepisaną.

c) Od świec woskowych, które w dniu szabaszowym albo świątecznym zapalaią się, powinien oprócz należytości od światła świec łoiowych i lamp pod *a.* i *b.* wyznaczoney, opłacanym bydź ieszcze osobny podatek po 10 kraycarów od każdey sztuki poiedyńczey.

Rubryka 2ga zostaie nieodmieniona.

Rubryka 3cia.

Od każdey pod zas tak zwanego sądnego dnia, czyli święta przebłagania do Synagogi zaniesioney świecy ustanawia się należytość 12 kraycarow, a

Rubryka 4ta.

Od każdey świecy podczas święta tak zwanego (Chanuka)

a) od woskowey po 2 kraycary

b) od łoiowey lub lampy oleyney po 1 kraycaru.

Rubryka 5ta zostaie bez odmiany.

Do §fu 4go.

Oprócz uwolnionych w tym paragrafie od opłaty poświetlnego, chce N. Pan toż uwolnienie udzielić ieszcze 4000 nayuboższym głowom rodzinnym żydowskim, względem którego to uwolnienia podziału na gminy poiedyncze, i względem poiedyńczego wyznaczenia głów rodzinnych, według tych samych ustaw, iak i co do rodzin prawem uwolnionych, postępowano bydź powinno.

Do §fu 5go.

Liczbę ubogich rodzin, opłaceniem mnieyszego podatku udarowanych, raczył N. Pan z względu na odzyskane części Prowincyi, oznaczyć na 11000.

Łaska dla rodzin takowych ma się zasadzać na tem, że

Po pierwsze, należytość od prawem przepisanych dwóch świec tylko po dwa i pół krayc. od każdey, albo po 5 krayc. od obydwóch razem, raz w każdym tygodniu, a zatem tylko połowę należytości w §. 1wszym rubryce 1wszey pod literą b. dla innych rodzin przepisaney, i podobnie też

powtóre od należytości w rubryce 2giey, 3ciey i 4tey ustanowioney, także tylko połowę opłacać maią.

Względem innych należytości zostaią podległemi przepisom §fu 1go.

Dalsze rozporządzenia §fu 5go, iak dalece ninieyszym nie są odmienione, zostaią w swoiey mocy.

Do §fu 15.

Oprócz korzyści, które tym paragrafem udzielaią się owym, co się z Pachciarzem względem opłaty podatku od więcey świec, na cały rok ugadzaią, dozwala im się ieszcze i ta, że za każdą nad przepisaną liczbę opłacaną świecę, dla ułatwienia równey peryodyczney wypłaty, podatek tylko za 60 dni świetlnych opłacac powinni.

Do §fu 16.

Dołączaią się ad a. i c. do owych gmin, gdzie do zdolności głosowania całoroczne opłacenie 7miu, a do zdolności wyboru całoroczne opłacanie 10ciu świec wymaga się, także i gminy Tarnopolska i Zaleszczycka.

We Lwowie dnia 16. Października 1816.

(*Tu podpisy.*)

Czternastu Poddanych ze wsi Konszowa, a czterech ze wsi Lisek w Cyrkule Kołomeyskim, którzy po 200 drzew owocowych pozaszczepiali, i te do urodzayności doprowadzili, otrzymało nagrodę po 27 ZR., ogółem więc 486 ZR. w W. W., wyznaczoną okólnikiem z dnia 17. Lutego 1797go dla włościan za doprowadzenie dwóchset drzew owocowych do urodzayności.

Z Wiednia d. 16. Października. — Ze wszystkich głównych miast Monarchii nadchodzą tu doniesienia o uroczystościach, z iakiemi d. 4. b. m. obchodzono Imieniny naszego naymiłościwszego Monarchy. Publiczne nabożeństwa, na których błagano Naywyższego o błogosławieństwo dla Monarchy, tudzież publiczne i domowe zabawy, w których oddawano się szczerym życzeniom i radości, cechowały wszędzie ten dzień iako święto monarchiczne i obywatelskie.

Dzieie wysokiey zasługi Cesarsko - Austryackiego Domu w pomnażaniu oświaty w Państwie Austryackiem, uświetnione zostały d. 14. b. m. dziełem uroczystem, którego pamięć godna iest wdzięcznego wspominania wieków potomnych.

N. Cesarz i Król, iako Założyciel C. K. Instytutu polytechnicznego, w tuteyszem mieście stołecznem nowo - utworzonego (którego dokładny plan organizacyyny wkrótce z druku wyydzie), założył własną ręką swoią kamień węgielny wielkiego gmachu (na przedmieściu Wieden pod numerem 1wszym) przeznaczonego na to, aby mieszcząc w sobie sale słuchalne, gabinety rzeczy kunsztowych (muzea) robotnie (laboratoria) i należne do tego obfite zbiory rysunków Instytutu, był oraz iedną z naypiękniejszych ozdób nowszey sztuki budowniczey.

Przed głównym wjazdem do gmachu, w pośrodku wielkiey półkolistey przestrzeni trybunami otoczoney, wznosiły się dwa namioty, około których Ministrowie Stanu, Naczelnicy Władz nadwornych, Członkowie Rady Stanu, Naczelnik Rządu kraiowego, i Członkowie C. K. nadworney Kommissyi Nauk, iako też C. K. powszechney Kamery nadworney, zgromadzeni byli dla uroczystego przyięcia Jego C. K. Mci. Mieszczanie Wiedeńscy mieli zaszczyt odbywania straży podczas tey uroczystości.

O godzinie 12tey w południe, przy brzmieniu trąb i muzyki iańczarskiey, na przemiany popisuiących się, nadiechał N. Cesarz w towarzystwie Cesarzowica Następcy tronu, obecnych tu Arcy - Xiążąt i Arcy - Xiężniczek Austryackich i w assystencyi Dworu.

Minister Stanu i Konferencyi, naywyższy Kanclerz i Prezes C. K. nadworney Kommissyi Nauk, Hrabia Ugarte, zaprowadził N. Pana dla uroczystego przyięcia, do namiotu po prawey stronie położonego, gdzie Mu plany i rysunki budowli do przeyrzenia przełożono. W tym samym namiocie na stole osobnym i na śrebrney tacy, złożone były monety naynowszego bicia w obiegu będące, moneta salwatorska przez Magistrat Wiedeński z nayglębszem uszanowaniem złożona, iako też moneta pamiątkowa po chwalebnym powrocie N Pana w roku 1816tym rozdawana, a przytem monety na pamiątkę uroczystości dnia tego z śrebra i złota wybite, na których przedniey str nie znayduie się dobrze trafiony wizerunek N. Cesarza z n pisem kołowym: FRANCISCUS I. IMPERATOR AUSTRIAE, na odwrotney zaś stronie front domu Instytutu z napisem kołowym: MUNIFICENTIA AUGUSTI, a w przedziale z napisem: INSTITUTUM POLYTECHNICUM. FUND. VIND. MDCCCXV, wraz z pargaminem zwiniętym w trąbkę i ze śrebrną tablicą kamienia węgielnego, tudzież śrebrny mł tek i kielnia mularska na axamitnem węzgłowiu.

Po przeyrzeniu planu i rysunku wystąpili dway Szambelani i Radcy rządowi, Hrabia Hoyos i Baron Kaiserstein z młotem, kielnią, tablicą kamienia węgielnego, z pargaminem i z monetami, a za nimi N Monarcha w towarzystwie Arcy - Xiążąt i w assystencyi wyznaczonych do tego Urzędników Stanu, udał się do wewnętrznych przedsieni budynku.

Tam znaydowały się w oddzielnem kole trybuny dla owych Arcy - Xiążąt i ich Dworów, którzy nie mieli bydź uczęstnikami sameyże uroczystości, tudzież dla Ciała dyplomatycznego i dla wysokiey Szlachty.

Do dołu budowniczego pod pierwszym filarem przysionku, prowadziły schody okryte kobiercami. Na iednym filarze w axamit ubranym, przygotowane były narzędzia do pisania, potrzebne dla upoważnienia (legalizacyi) tego wiekopomnego dzieła.

We wnętrzu przedsienia Xiążę Arcybiskup Wiedeński, Zygmunt Hrabia Hohenwarth, z Kommandorem Krzyżaków S. Karola, z 12ma Kapłanami i 2ma Lewitami, oczekiwał przy ołtarzu przybycia N. Cesarza.

Gdy N. Pan przy odgłosie trąb i kotłów wszedł do tego przedsienia, Minister Stanu i Konferencyi Hrabia Ugarte prosił Jego C. K. Mci, aby wydobył dwa kliny, które trzymały kamień węgielny, poczem tenże kamień węgielny spadł na dół. Potem podał rzeczony Minister N. Panu do przeyrzenia śrebrną tablicę kamienia węgielnego, poczem oddał ią Szambelanowi i Radcy rządowemu Hrabiemu Hoyosowi, który głośno odczytał napis osnowy następuiącey:

Franciszek Pierwszy, Cesarz Austryacki, założył kamień węgielny tego budynku w roku Tysiącznym Ośmsetnym Szesnastym, dnia XIVgo Października.

Zygmunt Hrabia Hohenwarth, Arcybiskup Wiedeński, odprawiał uroczyste poświęcenie. Ferdynand Karol Leopold, Cesarzowic Następca tronu Austryackiego, Arcy - Xiążęta Austryaccy Karol, Antoni, Ludwik, i Maxymilian; Aloizy Hrabia Ugarte, Minister Stanu i Konferencyi, naywyższy Kanclerz i Prezes C. K. nadworney Kommissyi Nauk; Józef Hrabia Wallis, Minister Stanu i Konferencyi; Ignacy Hrabia Chorinsky, Prezes C. K. Kamery nadworney, i Jędrzey Baron Stifft, Radca Stanu, Konferencyi i pierwszy Lekarz przyboczny, byli obecnymi tey uroczystości. Oby potomność w naypóźnieysze czasy z wdzięcznością używała owoców, które Nayiaśnieyszy Założyciel tego Instytutu poświęcił powszechnieużytecznemu kształceniu spokoynego stanu mieyskiego.

Skoro się to odczytanie skończyło, N. Cesarz odebrał śrebrną tablicę z rąk Ministra Stanu i Konferencyi Hrabiego Ugarta, i własną ręką wstawił ią w wydrążenie kamienia węgielnego.

Potem N. Pan podpisał pargamin, na którym te godne uwagi słowa były napisane:

„Jako pomnik Moiego usiłowania, ażeby rozszerzać oświatę we wszzstkich Stanach Państwa Austryackiego, szczególniey zaś powszechnie - użyteczne kształcenie Moiego miłego i wiernego Stanu mieyskiego popierać, ten kamień węgielny własną ręką założyłem i zamurowałem w roku Tysiącznym Ośmsetnym Szesnastym dnia XIVgo Października.“

Ten pargamin od uproszonych do tego świadków podpisany, złożył N. Pan wraz z monetami własną ręką w wydrążeniu, poczem też przez Hrabiego Ugarta zamknięte zostało wiekiem kamiennem, na którem dzień i rok tey uroczystości były wyryte.

Xiążę - Arcybiskup na czele Duchowieństwa przystąpił do uroczystego poświęcenia, i odprawił pobożne modły za pomyślność tego założenia.

Potem, w zwyczaynym sposobie nastąpiło zamurowanie kamienia węgielnego, do czego młotek i kielnię naprzód N. Panu, potem zaś obecnym Arcy - Xiążętom i wyznaczonym do tego Urzędnikom Stanu, przy odgłosie trąb i kotłów podawano.

Po tey czynności Xiążę Arcybiskup zaśpiewał Te Deum, a po odśpiewaniu, N. Pan opuścił dół budowniczy.

Przy wychodzie N. Pana, Dyrektor C. K. Instytutu polytechnicznego, Jan Józef Prechtl, na czele wszystkich Nauczycieli i wyboru wy-

chowańców Instytutu, miał z naygłębszem uszanowaniem mowę dziękczynienia, na którą N. Pan nayłaskawiey odpowiedzieć raczył. Wychowańcy ze swoiey strony ofiarowali Odę kraiowego Poety, Urodz. Mateusza Collina, na tę uroczystość napisaną, którą także wydrukowano i pomiędzy obecnych rozdano; przy czem N. Pan, tak, iako i podczas przybycia, w pośród głośnych życzeń pomyślności do karety odprowadzony, odiechał.

Naypięknieysza pogoda sprzyiała temu uroczystemu festynowi założenia; niezmierna liczba widzów była tam obecna.

Pomyślność i błogosławieństwo niech spłynie na Wielkiego Monarchę, który, zarówno stały w woynie, po długich burzach i walkach, orężem zdobył wolność Europy, iako też mądry podczas pokoiu, wznosi się do górnego celu, aby także w pośrodku Państwa ustalić trwałe szczęście mieszkańców przez oświatę i polepszone ukształcenie Ludu.

Znany artysta kraiowy Degen, puścił się d. 14. b. m. w obecności licznych widzów balonem, do którego przymocowana była iego machina skrzydłowa. Dowiodłszy w kole widowni kierowaniem skrzydeł swoich, że się z balonem podnosić, spuszczać i znowu podnosić może, wzniósł się w wysokie powietrzne krainy, zkąd, krążąc w naywyższey wysokości, spuścił się o w pół do 7mey wieczorem za placem sztuk ogniowych, na łące nieuszkodzony na ziemię.

Z Pragi d. 8. Października. — Przed kilku dniami stanęła tu podróżna kolaska z Petersburga, która przywiozła kilka sfor wybornych psów gończych gniazda Rossyyskiego, przeznaczonych do Frauenbergu i Worliku w darowiźnie N. Cesarza Alexandra dla Xiążąt Józefa i Karola Szwarcenbergów. Ta kolaska odbyła drogę z Petersburga do Pragi w przeciągu 32 dni. Właśnie rok temu minął, gdy N. Cesarz Alexander w podróży swoiey przez Czechy, w zamkach Worliku i Frauenbergu gościć raczył.

Wiadomości zagraniczne.

Zjednoczone Stany Ameryki północney.

Liczą teraz w Zjednoczonych Stanach Ameryki północney około trzysta gazet, z których blisko połowę wydaią Federaliści, a drugą połowę Demokraci. Gazety nie opłacaią tam żadney taxy stemplowey.

Donoszą z Nowego Yorku, że Józef Bonaparte od pewnego Szczepana Sayre kupił włość blisko Bodentonu około 6 mil (Angielskich) od Trentonu (na granicy Franceyskiey i Pensylwańskiey) położoną.

Ameryka Hiszpańska.

Naynowsze gazety Nowego-Yorku, które aż do dnia 29go Sierpnia nadeszły do Londynu, potwierdzaią wiadomość o klęsce Boliwara, Naczelnika Powstańców. Według rzeczonych gazet zdaie się, że iego odezwa względem uwolnienia niewolników, sprawiła mu upadek. Osadnicy nie chcieli zgoła niczego wiedzieć o takowym kroku. Gazeta Nowo-Yorkska Evening-Post z dnia 24go Lipca zawiera o tem, co następuie: „Kapitan Baker dowodzący brygiem Rebekka, który po dziesięciodniowey żegludze od wyspy S. Tomasza, wczora tu zawinął, donosi, że przed odpłynieniem iego od owey wyspy, zawinął tam był ieden okręt od brzegów Hiszpańskich z pewną liczbą Officerow od woyska Boliwara. Ci Officerowie rozpowiadali, że ich siła zbroyna wynosiła 800 ludzi wówczas, gdy pod Kumaną wylądowawszy, do Prowincyi Karakasu wtargnęli, lecz że z nich ledwie 200 ludzi uszło śmierci. Wściekłość ogarnęła mieszkańców na Boliwara odezwę, która niewolnikom Murzynom wolność zapowiadała, a zamiast, coby przy swoiem posuwaniu się w głąb Kraiu, uyrzeć miał Boliwar co raz większą liczbę patryotów łączących się do niego, uyrzał się w pośrodku nieprzyiaznęy massy pospólstwa, które się z woyskiem Królewskiem łączyło.

Nie lepszem zdaie się powodzenie Powstańców w północney części posiadłości Hiszpańskich. Nowo-Orleańska gazeta Commerciale Advertiser pod dniem 27go Sierpnia donosi, że Jenerał Hiszpański Terau rozproszył Kongres Powstańców Mexykańskich, i że naywściekleysza anarchiia wszczęła się pomiędzy Naczelnikami i stronnikami rewolucyi Mexykańskiey. Ejectosia, który iednę dywizyą Powstańców na gościńcu do Mexyku idącym dowodził, przeszedł z całem woyskiem swoiem do woyska Królewskiego. Wszystkie linie związkowe znaydowały się w ręku Królewskiego woyska.

Hiszpaniia.

Rada Marynarki ogłosiła pod d. 17. Września następuiący rozkaz Ministra morskiego: „Król dowiedział się, że w Korunnie nie okręcie kupieckim S. Józef, zwanym Orze-

tway Francuzi: Piotr Fol i Fryderyk Pablot, pod zmyślonem nazwiskiem Bolrit Haskit rodem z Kraiu Stanów Zjednoczonych, i Jan Blendron rodem z Norwegii, przypłynęli z Bordeaux ze złemi zamiarami przeciwko handlowi i Kraiowi. N. Pan rozkazuie więc bez zwłoki czasu Gubernatorom i innym Władzom w różnych mieyscach Ameryki będącym, eby rzeczonym ludziom nie dopuścili tamże lądować, a ieżeliby się to iuż stało, imać ich tam, gdzie spotkani będą, zaprowadzić do naybliższego portu, i pod dobrą strażą do Hiszpanii przywieźć.

Według doniesień z Madrytu pod d. 24. Września, spodziewano się d. 26 w Aranjuez Królowey i Infantki, a d. 28. nastąpić miał ślub uroczysty w tamecznym Kościele Franciszkańskim. Król wyiechał do Aranjuez dla przyięcia tamże swoiey Małżonki.

Wielka Brytaniia.

Gazeta dworska Londyńska z d. 28. Października umieściła doniesienie urzędowe Lorda Exmoutha, o dalszych układach w Algierze, przywiezione przez Kontr-Admirała Milne.

Dnia 28. Sierpnia podpisany został traktat pokoiu z Angliią i Królem Niderlandów, i tegoż samego dnia artykuł dodatkowy, czyli oświadczenie względem zniesienia niewoli Chrześciianów; oto iest treść iego: „Kiedy Jego Królewicowska Mość dał poznać, iak mocno go obchodzi, aby niewola Chrześciianów zniesioną została, przeto celem okazania prawdziwych życzeń Jego Wysokości Deja Algieru o utrzymanie przyiacielskich stosunków z Wielką Brytaniią, i przekonania o wysokim szacunku dla Mocarstw Europeyskich, w woynach na przyszłość z temiż Mocarstwami wydarzyć się mogących, poymani ieńcy, nie maią bydź na niewolą skazywani, lecz owszem doznaią oni, iako ieńcy woienni, ludzkiego z sobą obchodzenia się, dopóki podług praw Europeyskich, wymieniani i za ustaniem nieprzyiacielskich kroków, bez wykupu, do właściwych Kraiów odesłanemi nie zostaną: dla czego ninieyszem następuie wieczne zrzeczenie się zwyczaiu, skazywania na niewolą ieńców Chrześciiańskich. Wydano na dwie ręce w mieście woiennem Algierze, w obliczu Wszechmocnego Boga, d. 28. Sierpnia roku Jezusa Chrystusa 1816, w roku Hegiry 1231 d. 6. miesiąca Shaval.

(L. S.) *) (podpisano) Exmouth.

*) Pieczęć Deja, godło z Alkoranu, zamiast podpisu: Omar Basza.

W obecności Dywanu swego Dey przeprosił Angielskiego Konzula za uwięzienie onegoż, i zapłacił mu, iako wynagrodzenie 3000 piastrów.

Okręt Leander dnia 18., a Glasgow dowodzony od Kapitana Maitlanda iuż d. 26. Wrześ. przybyły do Portsmouth. Pierwszy d. 14. a drugi 12 opuściły Gibraltar, gdzie zawinął Lord Exmouth z flotą swoią dnia 12., a w dniu 15. chciał z tamtąd wypłynąć. Powitano go w Gibraltarze, iako Zwycięzcę licznemi wystrzałami działowemi. Leander ma tam bydź naprawiony, i służyć będzie Admirałowi Milne za okręt banderowy w Ameryce. Lord Exmouth przyprowadził z sobą 6 liniiowych okrętów i 4 bombardyerskie; fregaty wysłał do Włoch. Admirałowie Penrose i van de Capellen, stali także z eskadrami swoiemi pod Gibraltarem. Dowiaduiemy się coraz więcey szczegółów o uszkodzeniu okrętów naszych, które nie byłyby uszły zupełney zguby, gdyby do nich zaczęto zaraz dawać ognia, skoro weszły do portu. Okręt Impregnable otrzymał 268 postrzałów w bok, 50 w część dolną, a trzy w izbę składową (6 stóp pod wodą), przyczem pewna kobieta ranioną została. Rozpalona kula trafiwszy w skład prochowy w dolney części, wysadziła go na powietrze, raniąc okropnie do 100 osób, z których 36 nazaiutrz umarło. Wspomniony okręt wystrzelał: 16 1/2 beczek prochu, 120 beczek kul, 54 rac, 30 bomb. Mury bateryi nieprzyiacielskich miały 12 do 14tu stóp grubości. Algierczykowie strzelali prochem nabytym od Anglików. Admirał Milne dostał w goleń mocną kontuzyę od kuli działowey. Jeden z podsterników na okręcie Leander tak był znużony, że spał na pokładzie całą godzinę w pośród huku dział. Po zwycięztwie Kapitanowie dawali uczty dla swoich podsterników, lecz ci padli wprzódy na kolana dziękuiąc Bogu za pomyślny skutek. Dey nie chciał był wydać dwóch, za długi uwięzionych Hiszpanów, lecz gdy Lord Exmouth przyrzekł zapłacić winną przez nich summę, Dey musiał uledz, a przytem powiedział: Wsiadł mi na kark; cóż mam czynić!

Algier leży od Gibraltaru tylko 140 mil morskich, które w trzech lub czterech dniach przebyć można; lecz Lord Exmouth, z powodu przeciwnych wiatrow, strawił w tey żegludze dni 13.

Dnia 30. Wrześ. zgromadzonem było w Londynie niezmierne mnóstwo Ludu pod czas wyboru kandydatów na urząd Lorda Majora (Prezydenta miast). Starszy gminny Smith miał za-

sobą 463 głosów i chciał mówić do Zgromadzenia, lecz ledwie mógł przyyśdź do słow. Wynurżył on wyraźnie chęć zostania Lordem Majorem, i oświadczył, że nie głosował za podatkiem od dochodow. Nakoniec wielki hałas zmusił go do milczenia. Dotychczasowy Lord Major ma za sobą naywięcey, bo 932 głosów.— Jeden z dzienników ministrowskich ogłosił życzenie, aby P. Smith, Członek Parlamentu, a nie P. Wood, maiący za sobą głos Ludu, otrzymać mógł ważny urząd Lorda Majora miasta Londynu.

Niemcy.

Pierwsza konferencya w celu przygotowania tego wszystkiego, co do zagaienia Seymu Niemieckiego potrzebnem bydź zdaie się, na dzień 1wszy Października zapowiedziana, przyszła w tym dniu do skutku (iak iuż donosiliśmy). Wszyscy Posłowie seymowi zgromadzili się byli o godzinie 10tey przed południem w pałacu Xiążąt Thurn- i Taxys (pomieszkaniu Cesarsko Austryackiego Posła i pełnomocnego Ministra Hrabiego Buol-Schauensteina). Cesarsko Austryacki pełnomocny Minister zaprowadził Posłów do izb, które poprzedniczo na odprawianie posiedzeń, także na Kancelaryę, Registraturę i Dyktaturę przeznaczono. Potem w sali do posiedzeń przeznaczoney, u stołu okrągłego zaięto mieysca, tym sposobem, że po lewey ręce pierwsze mieysce zasiadaiącego C. K. Posła Austryackiego (Hrabiego Buol-Schauensteina) Królewsko-Pruski Poseł, po nim zaś w ciągłey kolei reszta Posłów związkowych Kraiow Niemieckich, tak, iak Dwory onychże w artykule 6tym aktu związkowego są wymienione, zasiedli. Wyznaczony do prowadzenia protokółu C. K. Radca nadworny i Kancelaryi Dyrektor Händel, zaiął mieysce naprzeciwko C. K. Posła Austryackiego. Gdy wszyscy Posłowie okazali sobie nawzaiem swoie pełnomocnictwa, które na naypierwszem posiedzeniu formalnie złożone bydź maią, odczytano i przyięto do aktów akta przystąpienia N. Króla Wirtemberskiego (z dnia 1go Września 1815) i Jego Królewicowskiey Mci Wielkiego Xiążęcia Badeńskiego (z dnia 26. Lipca 1815). Na propozycyę zasiadaiącego pierwsze mieysce C. K. Posła Austryackiego, wyznaczono dzień Wtorkowy dnia 5go Listopada przypadaiący, na uroczyste zagaienie Seymu. Dla oznaczenia stosunkow seymowego zgromadzenia Związku Niemieckiego i Poselstw seymowych z wolnem miastem Frankfórtem, i dla rozporządzenia tego, coby względem uroczystości dnia zagaienia Seymu, tudzież względem straży bezpieczeństwa, straży honorowych etc. postanowić wypadało, zgodzono się na mianowanie Wydziału, i tym celem proszono Królewsko-Hannowerskiego Posła P. Martensa, Królewsko-Duńskiego Posła P. Eybena i Deputowanego wolnego miasta anzeatyckiego Bremy, P. Senatora Smidta, aby te interessa na siebie przyięli, co też oni z wielką ochotą uczynili. Naypierwsze dalsze narady przygotowawcze, odłożono na dzień 9ty Października.

Gazeta dworska Sztutgardzka zawiera co następuie: „Jakożkolwiek artykuły w numerze 277mym gazety Frankfórtskiey, Ober-Postamtszeitung zwaney, z Wirtemberskiego Kraiu nadesłane (które także i w numerze 281 gazety naszey (Sztutgardzkiey) umieściliśmy) względem aresztowania kupca Seyffardta, i rozpoczętego badania onegoż w całey osnowie swoiey na żadną uwagę nie zasługuią, zwłaszcza, gdy iest wiadomo, że w Kraiu Wirtemberskim, tak iak w każdem Państwie dobrze urządzonem, wszelki występek tylko w miarę ustanowionych praw bez wmieszania się dowolności zwykł bydź dochodzonym i przez Władzę sądową rozpoznawanym; iednakże z powodu uderzaiącego w oczy przekształcenia całego tego zdarzenia, iesteśmy zniewolonymi sprostować podane czyny w tym sposobie, że tylko pierwsze, dla powszechnego stwierdzenia czynu nieuchronnie potrzebne summaryczne badanie przedsięwziętem było przez Władzę policyyną, że obwiniony zaraz potem oddany został swoiemu przyzwoitemu Sędziemu, i że zażalenie Stanów względem postępowania z onymże, wtenczas dopiero nadeszło, kiedy ten przyzwoitą drogą iuż był oddany Władzy kryminalney, tak, iż podanie Stanów dla całkowitey bezzasadności skargi, bez wchodzenia weń, słusznie odrzuconem zostało.“

Jedno z doniesień, umieszczonych w gazecie Sztutgardzkiey, zdaie się bydź w związku z ogłoszonem dawniey opisaniem pewnego zdraycy Kraiu. Doniesienie to tak opiewa: „W domku winnicznym, odległym z tąd pół godziny drogi, znaleziono wczora (19. Września) trupa mężczyzny, który się z pistoletu sam zastrzelił. Wystrzał zdruzgotał po części twarz, przez co tego człowieka dotychczas poznać, i nazwiska iego dowiedzieć się nie było można.“ (Tu opisuie Dyrekcya Policyi dalej osobę iego, i wzywa każdego do dania w tem obiaśnienia, ktoby ie dać mógł.)